

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/92/EU**ze dne 23. července 2014****o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouvy o fungování EU“) zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu. Roztříštěnost vnitřního trhu poškozují konkurenceschopnost, růst a vytváření pracovních míst v Unii. Pro dokončení vnitřního trhu je nezbytné odstranění přímých i nepřímých překážek bránících jeho řádnému fungování. Opatření na úrovni Unie ve vztahu k vnitřnímu trhu v odvětví retailových finančních služeb již podstatně přispěla k rozvoji přeshraniční činnosti poskytovatelů platebních služeb, zlepšení výběru pro spotřebitele a zvýšení kvality a transparentnosti nabídek.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ⁽⁴⁾ v tomto ohledu stanovila základní požadavky na transparentnost poplatků účtovaných poskytovateli platebních služeb za služby nabízené k platebním účtům. Podstatně se tak usnadnila činnost poskytovatelů platebních služeb, vznikla jednotná pravidla pro poskytování platebních služeb a pro informace, jež mají být poskytovány, snížila se administrativní zátěž a poskytovatelé platebních služeb dosáhli úsporu nákladů.
- (3) Řádné fungování vnitřního trhu a rozvoj moderní, sociálně inkluzivní ekonomiky stále více závisí na všeobecném poskytování platebních služeb. Jakékoli nové právní předpisy v této oblasti musí být součástí inteligentní hospodářské strategie Unie, jež musí účinně zohledňovat potřeby zranitelných spotřebitelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 51, 22.2.2014, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 341, 21.11.2013, s. 40.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 23. července 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

- (4) Avšak jak uvádí Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 4. července 2012 obsahujícím doporučení Komisi o přístupu k základním bankovním službám, je pro zdokonalení a rozvoj vnitřního trhu v oblasti retailového bankovníctví nutné učinit více. Nedostatek transparentnosti a porovnatelnosti poplatků a obtíže při změně platebních účtů v současnosti stále brání rozvinutí plně integrovaného trhu a přispívají k nízké konkurenci v retailovém bankovníctví. Tyto problémy je nutné řešit a musí být zajištěny vysoce kvalitní standardy.
- (5) Současné podmínky vnitřního trhu by mohly poskytovatele platebních služeb odrazovat od výkonu svobody usazování nebo volného pohybu služeb v Unii v důsledku obtíží při získávání zákazníků při vstupu na nový trh. Vstup na nové trhy je často spojen s velkou investicí. Tato investice je odůvodněná pouze v případě, že poskytovatel předpokládá dostatečné příležitosti a odpovídající poptávku ze strany spotřebitelů. Nízká míra mobility spotřebitelů, pokud jde o retailové finanční služby, je do značné míry způsobena nedostatečnou transparentností a porovnatelností, co se týče nabízených poplatků a služeb, a obtížemi v souvislosti se změnou platebních účtů. Tyto faktory rovněž potlačují poptávku. Zejména to platí v přeshraničním kontextu.
- (6) Značné překážky bránící dokončení vnitřního trhu v oblasti platebních účtů navíc může způsobovat roztržičnost stávajících vnitrostátních regulačních rámců. Stávající vnitrostátní předpisy o platebních účtech, a zejména o porovnatelnosti poplatků a změně platebního účtu, se vzájemně liší. U změny účtu vedla neexistence jednotných závazných opatření na úrovni Unie k rozdílným postupům a opatřením na vnitrostátní úrovni. Tyto rozdíly jsou ještě výraznější v oblasti porovnatelnosti poplatků, kde na úrovni Unie neexistují žádná opatření, byť jen samoregulační povahy. Pokud by se tyto rozdíly v budoucnu ještě více prohloubily, neboť poskytovatelé finančních služeb mají tendenci přizpůsobovat své postupy vnitrostátním trhům, zvýšily by se náklady na přeshraniční působení ve srovnání s náklady domácích poskytovatelů, a přeshraniční podnikání by tak ztratilo na atraktivitě. Přeshraniční činnosti na vnitřním trhu brání překážky, s nimiž se potýkají spotřebitelé, kteří si zřizují platební účet v zahraničí. Stávající omezující kritéria, pokud jde o způsobilost, mohou občanům Unie bránit ve volném pohybu v Unii. Pokud budou mít všichni spotřebitelé přístup k platebnímu účtu, umožní se jim tím účast na vnitřním trhu a využívání výhod vnitřního trhu.
- (7) Navíc vzhledem k tomu, že někteří potenciální zákazníci si neotevírají platební účty, buď protože jsou jim odepřeny, nebo protože jim nejsou nabízeny adekvátní produkty, není potenciál poptávky po službách platebních účtů v Unii v současnosti plně využíván. Širší účast spotřebitelů na vnitřním trhu by poskytovatele platebních služeb dále motivovala ke vstupu na nové trhy. Vytvoření podmínek umožňujících všem spotřebitelům přístup k platebnímu účtu představuje také nezbytný nástroj, jenž podpoří jejich účast na vnitřním trhu a umožní jim využít výhod, které vnitřní trh přináší.
- (8) Transparentnost a porovnatelnost poplatků byly na úrovni Unie zohledněny v samoregulační iniciativě bankovníctví. Konečné shody na této iniciativě však nebylo dosaženo. Pokud jde o změnu účtu, společné zásady, které v roce 2008 vytvořil Evropský výbor pro bankovníctví, obsahují vzorový mechanismus pro přechod mezi platebními účty nabízenými bankami, které se nacházejí v tomtéž členském státě. Avšak vzhledem ke své nezávazné povaze jsou tyto společné zásady v Unii uplatňovány nedůsledně a nedosahují účinných výsledků. Společné zásady se kromě toho zabývají změnou platebních účtů pouze na vnitrostátní úrovni a neřeší přeshraniční změny. Konečně pokud jde o přístup k základnímu platebnímu účtu, vyzvalo doporučení Komise 2011/442/EU ⁽¹⁾ členské státy, aby přijaly nezbytná opatření k zajištění jeho uplatňování do šesti měsíců po zveřejnění. K dnešnímu dni splňuje hlavní zásady uvedeného doporučení jen málo členských států.

⁽¹⁾ Doporučení Komise 2011/442/EU ze dne 18. července 2011 o přístupu k základnímu platebnímu účtu (Úř. věst. L 190, 21.7.2011, s. 87).

- (9) Má-li být v dlouhodobém horizontu podpořena účinná a bezproblémová finanční mobilita, je nezbytné stanovit jednotný soubor pravidel, která budou řešit problém nízké mobility klientů, která zejména zlepší možnost porovnání služeb a poplatků spojených s platebními účty a budou motivovat ke změně platebního účtu a která rovněž zabrání tomu, aby spotřebitelé, kteří mají v úmyslu přeshraničně si otevřít a používat platební účet, byli diskriminováni na základě místa pobytu. Dále je nezbytné přijmout odpovídající opatření na podporu účasti spotřebitelů na trhu platebních účtů. Tato opatření budou motivovat poskytovatele platebních služeb ke vstupu na vnitřní trh a zajistí rovné podmínky, díky čemuž se posílí hospodářská soutěž a efektivní alokace zdrojů na finančním retailovém trhu Unie ve prospěch podniků a spotřebitelů. Transparentní informace o poplatcích a možnostech změny účtu v kombinaci s právem na přístup k platebnímu účtu se základními prvky rovněž občanům Unie usnadní pohyb a výběr v rámci Unie, čímž jim umožní využívat plně fungujícího vnitřního trhu v oblasti retailových finančních služeb, a přispěje k dalšímu rozvoji vnitřního trhu.
- (10) Je také nezbytné zajistit, aby tato směrnice nebránila inovacím v oblasti retailových finančních služeb. Každý rok se objevují nové technologie, což může vést k tomu, že nynější model platebních účtů zastará; příkladem mohou být mobilní bankovní služby a platební karty s uloženou hodnotou.
- (11) Tato směrnice by neměla bránit členským státům, aby v zájmu ochrany spotřebitelů zachovaly nebo přijaly přísnější ustanovení, jsou-li daná ustanovení v souladu s jejich povinnostmi vyplývajícími z práva Unie a této směrnice.
- (12) Ustanovení této směrnice o porovnatelnosti poplatků a změně platebního účtu by se měla vztahovat na všechny poskytovatele platebních služeb, jak jsou vymezeni ve směrnici 2007/64/ES. Ustanovení této směrnice o přístupu k platebním účtům se základními prvky by se měla vztahovat pouze na úvěrové instituce. Všechna ustanovení této směrnice by se měla vztahovat na platební účty, jejichž prostřednictvím mohou spotřebitelé provádět tyto transakce: ukládání peněžních prostředků, výběr peněžní hotovosti a provádění a přijímání platebních transakcí ve prospěch a od třetích stran, včetně provádění úhrad. Na účty s omezenějšími funkcemi by se tudíž neměla vztahovat. Například spořicí účty, účty kreditních karet, na které jsou peněžní prostředky obvykle skládány výhradně za účelem splacení úvěru z kreditních karet, hypoteční běžné účty („current account mortgages“) nebo účty elektronických peněz by měly být z oblasti působnosti směrnice v zásadě vyloučeny. Jakmile se však tyto účty používají k provádění každodenních platebních transakcí a nabízejí všechny výše uvedené funkce, měla by se na ně tato směrnice vztahovat. Do oblasti její působnosti by neměly spadat účty patřící podnikům, včetně malých podniků a mikropodniků, pokud účet nepatří fyzické osobě. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout se rozšířit oblast působnosti směrnice na jiné poskytovatele platebních služeb a jiné platební účty, například na takové, které nabízejí omezenější platební funkce.
- (13) Jelikož platební účet se základními prvky je druhem platebního účtu ve smyslu této směrnice, měla by se ustanovení o transparentnosti a změně účtu vztahovat i na něj.
- (14) Definice obsažené v této směrnici by měly být co nejvíce sladěny s definicemi obsaženými v jiných legislativních aktech Unie, a zejména ve směrnici 2007/64/ES a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ⁽¹⁾.
- (15) Je nezbytné, aby spotřebitelé poplatkům rozuměli, a mohli tak porovnávat nabídky různých poskytovatelů platebních služeb a činit informovaná rozhodnutí o tom, který platební účet je pro jejich potřeby nejvhodnější. Porovnání poplatků není možné, pokud poskytovatelé platebních služeb používají pro tytéž služby odlišné pojmy a poskytují informace v různých formátech. Standardizovaná terminologie může v kombinaci s cílenými informacemi o poplatcích, které jsou představeny v soudržném formátu a týkají se nejrepresentativnějších služeb spojených s platebními účty, pomoci spotřebitelům porozumět poplatkům a porovnat je.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

- (16) Spotřebitelé by měli největší prospěch z informací, které jsou stručné, standardizované a snadno porovnatelné mezi různými poskytovateli platebních služeb. Nástroje poskytnuté spotřebitelům k porovnání nabídek platebních účtů by neměly příznivý účinek, pokud by doba věnovaná studiu rozsáhlých seznamů poplatků u různých nabídek převážila nad přínosem výběru nabídky, která představuje nejlepší hodnotu. Těchto nástrojů by měla být celá řada a měly by být provedeny spotřebitelské testy. Aby se předešlo riziku poskytování nadbytečných informací a usnadnilo rychlejší zavedení, měla by být v této fázi terminologie poplatků v členských státech standardizována pouze pro nejreprezentativnější pojmy a definice.
- (17) Terminologii poplatků by měly určit členské státy při zohlednění zvláštností místních trhů. Aby byly služby považovány za reprezentativní, měl by je zpoplatňovat nejméně jeden poskytovatel platebních služeb v daném členském státě. U služeb společných většině členských států by dále terminologie používaná pro vymezení těchto služeb měla být standardizována na úrovni Unie, aby bylo možné lepší srovnání nabídek platebních účtů z celé Unie. V zájmu zajištění dostatečné stejnorodosti seznamů vytvářených členskými státy by měl Evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“ nebo „orgán EBA“), zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, vydat pokyny s cílem pomoci členským státům určit služby, které jsou nejběžněji používány a vytvářejí spotřebitelům na vnitrostátní úrovni nejvyšší náklady. Za tímto účelem by členské státy měly Komisi a orgánu EBA do 18. prosince 2014 sdělit, kterým náležitým orgánům by měly být tyto pokyny určeny.
- (18) Jakmile členské státy vypracují prozatímní seznam nejreprezentativnějších zpoplatněných služeb na vnitrostátní úrovni spolu s pojmy a definicemi, měl by je orgán EBA přezkoumat s cílem určit prostřednictvím návrhu regulačních technických norem služby, které jsou společné většině členských států, a navrhnout pro ně standardizované pojmy a definice na úrovni Unie ve všech úředních jazycích orgánů Unie. Orgán EBA by měl zajistit, aby byl v každém úředním jazyce každého členského státu, který je zároveň úředním jazykem orgánů Unie, používán pro každou službu pouze jeden pojem. To znamená, že různé pojmy mohou být použity pro touž službu v různých členských státech, které sdílejí též úřední jazyk orgánů Unie, čímž se zohlední vnitrostátní zvláštnosti. Členské státy by pak měly do svých prozatímních seznamů zahrnout veškeré pojmy platné na úrovni Unie a na tomto základě zveřejnit konečné seznamy.
- (19) Aby mohli spotřebitelé snadno porovnat poplatky za platební účty v rámci vnitřního trhu, měli by jim poskytovatelé platebních služeb poskytnout sdělení informací o poplatcích, které uvádí poplatky za všechny služby obsažené v seznamu nejreprezentativnějších služeb spojených s platebním účtem na vnitrostátní úrovni. Sdělení informací o poplatcích by mělo používat případné standardizované pojmy a definice stanovené na úrovni Unie. To by rovněž přispělo k nastolení rovných podmínek mezi poskytovateli platebních služeb soutěžícími na trhu s platebními účty. Sdělení informací o poplatcích by nemělo obsahovat žádné další poplatky. Pokud určitý poskytovatel platebních služeb některou službu uvedenou v seznamu nejreprezentativnějších služeb spojených s platebním účtem nenabízí, měl by to uvést například označením této služby výrazem „nenabízí se“ nebo „nepoužívá se“. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby byly společně se sdělením informací o poplatcích poskytovány klíčové ukazatele, jako je komplexní ukazatel nákladů shrnující celkové roční náklady spotřebitele na daný platební účet. Aby spotřebitelé porozuměli poplatkům, jež musí za svůj platební účet hradit, měl by jim být k dispozici glosář obsahující jasné, laikům srozumitelné a jednoznačné vysvětlení alespoň těch poplatků a služeb, jež jsou uvedeny ve sdělení informací o poplatcích. Glosář by měl sloužit jako užitečný nástroj na podporu lepšího porozumění smyslu poplatků a měl by přispět k tomu, aby spotřebitelé byli schopni vybírat si z širší nabídky platebních účtů. Rovněž by měla být zavedena povinnost poskytovatelů platebních služeb bezplatně a alespoň jednou ročně informovat spotřebitele o všech poplatcích účtovaných na jejich platebním účtu, včetně případné úrokové sazby z přečerpání a kreditní úrokové sazby.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Tím nejsou dotčena ustanovení týkající se přečerpání obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁽¹⁾. Následné informace by měly být poskytnuty ve zvláštním dokumentu nazvaném „výpis poplatků“. Měly by poskytovat přehled připsaných úroků a všech poplatků účtovaných za používání platebního účtu s cílem umožnit spotřebiteli pochopit, čeho se vydaje za poplatky týkají, a posoudit, zda je potřeba buď upravit spotřební zvyklosti, nebo přejít k jinému poskytovateli. Tyto informace by byly mnohem přínosnější, pokud by byly nejrepresentativnější služby v následných informacích o poplatcích uváděny ve stejném pořadí jako v informacích o poplatcích poskytovaných předem.

- (20) Aby byly naplněny potřeby spotřebitelů, je nezbytné zajistit, aby informace o poplatcích za platební účty byly přesné, jasné a porovnatelné. Orgán EBA by měl proto po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracovat návrh prováděcích technických norem týkajících se standardizovaného formátu sdělení informací o poplatcích a výpisu poplatků a společných symbolů s cílem zajistit, aby byly pro spotřebitele srozumitelné a porovnatelné. V každém členském státě by měl být ve všech sděleních informací o poplatcích a výpisech poplatků dodržován stejný formát, pořadí položek a nadpisy, aby se spotřebitelům umožnilo porovnání těchto dvou dokumentů, čímž se dosáhne maximálního porozumění a využití uvedených informací. Sdělení informací o poplatcích a výpis poplatků by měly být jasně rozeznatelné od jiných sdělení. Při vypracovávání jejich formátů by měl orgán EBA dále zohlednit, že členské státy mohou rozhodnout, že společně se sdělením informací o poplatcích a výpisem poplatků mají být poskytovány informace požadované podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách.
- (21) Aby bylo v rámci Unie zajištěno jednotné použití platné terminologie stanovené na úrovni Unie, měly by členské státy poskytovatelům platebních služeb uložit povinnost používat při komunikaci se spotřebiteli, včetně sdělení informací o poplatcích a výpisu poplatků, platnou terminologii stanovenou na úrovni Unie spolu se zbývající vnitrostátní standardizovanou terminologií stanovenou v konečném seznamu. Poskytovatelé platebních služeb by měli mít možnost ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele využívat obchodní značky, uvedou-li zřetelně platný odpovídající standardizovaný pojem. Rozhodnou-li se použít obchodní značky ve sdělení informací o poplatcích či výpise poplatků, měly by tyto obchodní značky být vedle standardizovaných pojmů použity jako vedlejší označení, například v závorkách nebo menší velikostí písma.
- (22) Nezávislé srovnávací internetové stránky představují pro spotřebitele účinný prostředek, jak z jednoho místa posoudit kvalitu různých nabídek platebních účtů. Tyto internetové stránky mohou nastolit správnou rovnováhu mezi potřebou toho, aby informace byly jasné a stručné, a potřebou toho, aby byly úplné a vyčerpávající, díky tomu, že uživatelům umožní získat podrobnější informace, mají-li o ně zájem. Cílem by mělo být, aby tyto stránky obsahovaly co nejširší možnou škálu nabídek, a poskytovaly tak reprezentativní přehled, a aby současně pokrývaly významnou část trhu. Mohou také snížit náklady na vyhledávání, protože spotřebitelé nebudou muset shromažďovat informace od každého poskytovatele platebních služeb zvlášť. Je důležité, aby informace poskytované na těchto internetových stránkách byly spolehlivé, nestranné a transparentní a aby byli spotřebitelé informováni o dostupnosti těchto internetových stránek. V této souvislosti by měly členské státy o těchto internetových stránkách informovat veřejnost.
- (23) Aby získali nestranné informace o poplatcích účtovaných a úrokových sazbách uplatňovaných u platebních účtů, měli by mít spotřebitelé možnost využívat veřejně přístupné srovnávací internetové stránky, které jsou na provozovatelích platebních služeb provozně nezávislé, což znamená, že žádný provozovatel platebních služeb by neměl být výsledky vyhledávání zvýhodněn. Členské státy by proto měly zajistit, aby na jejich území měli spotřebitelé volný přístup k alespoň jednomu takovým internetovým stránkám. Tyto srovnávací internetové stránky mohou provozovat příslušné orgány, jiné veřejné orgány nebo soukromé subjekty nebo mohou být provozovány jejich jménem. Funkci porovnávání poplatků souvisejících s platebními účty mohou plnit také již existující internetové stránky poskytující srovnání široké škály finančních či nefinančních produktů. Tyto internetové stránky by měly být provozovány v souladu se stanovenými kritérii kvality, včetně požadavku, aby obsahovaly údaje o svých vlastních, jejich informace byly přesné a aktuální, uváděly čas poslední aktualizace, stanovily jasná a objektivní kritéria, z nichž porovnání vychází, a obsáhly širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu. Členské státy by měly mít možnost určit, jak často mají srovnávací internetové stránky revidovat a aktualizovat informace, jež spotřebitelům poskytují, a to s ohledem na to, jak často své informace o poplatcích obvykle

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

aktualizují poskytovatelé platebních služeb. Členské státy by rovněž měly určit, co představuje širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu, například posouzením počtu poskytovatelů platebních služeb, a zda by tudíž postačovala jejich prostá většina či menší počet, nebo posouzením jejich tržního podílu či zeměpisného umístění. Srovnávací internetové stránky by měly porovnávat poplatky za služby obsažené v seznamu nejrepresentativnějších služeb spojených s platebními účty a zahrnovat terminologii stanovenou na úrovni Unie.

Je vhodné, aby členské státy měly možnost vyžadovat, aby tyto stránky porovnávaly jiné informace, například okolnosti, jež určují úroveň služeb poskytovaných poskytovateli platebních služeb, jako je počet a umístění poboček nebo bankomatů. Existují-li v členském státě pouze jedny internetové stránky a tyto internetové stránky ukončí provoz nebo přestanou splňovat kritéria kvality, měl by členský stát zajistit, aby spotřebitelé měli na vnitrostátní úrovni v přiměřené době přístup k ještě jedněm srovnávacím internetovým stránkám.

- (24) Je běžnou praxí poskytovatelů platebních služeb nabízet platební účet v balíčku s produkty či službami jinými, než jsou služby spojené s platebním účtem, například s pojistnými produkty nebo finančním poradenstvím. Tato praxe může být pro poskytovatele platebních služeb prostředkem, jak diverzifikovat svou nabídku a vzájemně soutěžit, a v konečném důsledku může být pro spotřebitele prospěšná. Studie Komise o praktikách vázání produktů v odvětví finančních služeb, provedená v roce 2009, jakož i související konzultace a stížnosti spotřebitelů nicméně ukázaly, že poskytovatelé platebních služeb někdy platební účty nabízejí v balíčku s produkty, které si spotřebitelé nevyžádali a které nejsou pro platební účet nezbytné, jako například pojištění domácnosti. Kromě toho bylo konstatováno, že tyto praktiky mohou snížit transparentnost a porovnatelnost cen, omezit nákupní možnosti spotřebitelů a negativně ovlivnit jejich mobilitu. Členské státy by proto měly zajistit, aby v případě, že poskytovatelé platebních služeb nabízejí platební účet v balíčku s jinými produkty, byli spotřebitelé informováni o tom, zda je možné zakoupit platební účet samostatně, a pokud to možné je, aby obdrželi samostatné informace o příslušných nákladech a poplatcích spojených s jednotlivými dalšími produkty nebo službami zahrnutými v balíčku, které lze zakoupit samostatně.
- (25) Postup pro změnu platebního účtu by měl být harmonizován v celé Unii. Stávající opatření na vnitrostátní úrovni jsou krajně rozdílná a nezaručují odpovídající míru ochrany spotřebitelů ve všech členských státech. Stanovením legislativních opatření pro vymezení hlavních zásad, jimiž by se měli poskytovatelé platebních služeb při provádění změny platebního účtu v každém členském státě řídit, by se zlepšilo fungování vnitřního trhu jak ve prospěch spotřebitelů, tak ve prospěch poskytovatelů platebních služeb. Tato opatření by na jedné straně přinesla záruku rovných podmínek pro spotřebitele, kteří mohou mít zájem o otevření platebního účtu v jiném členském státě, neboť by zajistila poskytování rovnocenné úrovně ochrany. Na druhé straně by omezila rozdíly mezi stávajícími regulačními opatřeními na vnitrostátní úrovni a podpořila tím snížení administrativní zátěže pro poskytovatele platebních služeb, kteří chtějí nabízet své služby přeshraničně. Opatření týkající se změny platebního účtu by tak ve výsledku usnadnila poskytování služeb souvisejících s platebními účty na vnitřním trhu.
- (26) Změna účtu by neměla představovat převod smlouvy z převádějícího poskytovatele platebních služeb na přijímajícího poskytovatele platebních služeb.
- (27) Spotřebitelé mají motivaci ke změně platebního účtu, pouze pokud tento proces neznamená přílišnou administrativní a finanční zátěž. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli spotřebitelům nabízet jasný, rychlý a bezpečný postup změny platebních účtů, včetně platebních účtů se základními prvky. Tento postup by měl být zaručen, jestliže spotřebitelé chtějí přejít od jednoho poskytovatele platebních služeb k jinému i jestliže chtějí provést změnu mezi různými platebními účty u jednoho poskytovatele. To by spotřebitelům umožnilo využít nejvýhodnějších nabídek na trhu a snadným způsobem přejít z jejich stávajícího platebního účtu na jiné, potenciálně vhodnější účty, bez ohledu na to, zda se tak děje u jednoho poskytovatele platebních služeb nebo mezi různými poskytovateli. Veškeré poplatky, které poskytovatelé platebních služeb účtují v souvislosti se službou změny účtu, by měly být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům, které poskytovatelům platebních služeb vzniknou.

- (28) V případě změny účtu, kdy se oba poskytovatelé platebních služeb nacházejí na jejich území, by členské státy měly mít možnost stanovit nebo zachovat úpravu odlišnou od ustanovení této směrnice, pokud je to zřetelně v zájmu spotřebitele.
- (29) Proces změny účtu by měl být pro spotřebitele co nejjednodušší. Členské státy by proto měly zajistit, aby přijímající poskytovatel platebních služeb odpovídal za zahájení a řízení tohoto procesu jménem spotřebitele. Členské státy by měly mít možnost při zavádění služby změny účtu používat dodatečné prostředky, jako jsou technická řešení. Tyto dodatečné prostředky mohou překračovat požadavky této směrnice a služba změny účtu může být například poskytnuta v kratší lhůtě nebo může být od poskytovatelů platebních služeb požadováno, aby na žádost spotřebitele po stanovenou omezenou dobu od obdržení pověření do změny účtu zajišťovali automatické či manuální přesměrování úhrad přijatých na předchozím platebním účtu na nový platební účet. Poskytovatelé platebních služeb rovněž mohou tyto dodatečné prostředky dobrovolně používat i tehdy, pokud to daný členský stát nepožaduje.
- (30) Spotřebitelé by měli mít možnost požádat přijímajícího poskytovatele platebních služeb, aby převedl všechny nebo některé příchozí úhrady, trvalé příkazy k úhradě nebo povolení k inkasu, nejlépe během jediného setkání s přijímajícím poskytovatelem platebních služeb. Za tímto účelem by spotřebitelé měli mít možnost podepsat jedno zmocnění, kterým se uděluje souhlas s každým z uvedených úkolů. Členské státy mohou požadovat, aby bylo zmocnění spotřebitelem vyhotoveno písemně, avšak mohou se rozhodnout, že ve vhodných případech jsou přijatelné rovnocenné prostředky, například je-li zaveden systém umožňující automatické provedení změny účtu. Před vydáním zmocnění by spotřebitel měl být informován o všech fázích postupu nutného k dokončení změny účtu. Zmocnění by například mohlo zahrnovat veškeré úkoly, které jsou součástí služby změny účtu, a mohlo umožnit spotřebiteli vybrat si pouze některý z těchto úkolů.
- (31) Aby byla změna účtu úspěšná, je nutná spolupráce převádějícího poskytovatele platebních služeb. Převádějící poskytovatel platebních služeb by měl přijímajícímu poskytovateli platebních služeb poskytnout veškeré informace, které jsou k obnovení plateb na novém platebním účtu nezbytné. Tyto informace by však neměly překročit rámec toho, co je nezbytné k provedení změny účtu.
- (32) V zájmu usnadnění přeshraničního otevírání účtů by spotřebitelé měli mít možnost nového poskytovatele platebních služeb požádat, aby na novém platebním účtu zřídil všechny nebo některé trvalé příkazy k úhradě, ode dne určeného spotřebitelem přijímal inkasa a poskytl mu o novém platebním účtu podrobné informace, nejlépe během jediného setkání s novým poskytovatelem platebních služeb.
- (33) Spotřebitelé by neměli být postiženi finančními ztrátami, včetně úplat a úroků, vzniklými v důsledku jakýchkoli chyb, jichž se jeden nebo druhý poskytovatel platebních služeb zapojený do procesu změny účtu dopustil. Spotřebitelé by zejména neměli nést žádné finanční ztráty plynoucí z placení dodatečných poplatků, úroků nebo jiných úplat, jakož i pokut či jiných finančních škod vzniklých v důsledku prodlžení při provádění platby.
- (34) Členské státy by měly zaručit, aby spotřebitelé, kteří si chtějí otevřít platební účet, nebyli diskriminováni na základě státní příslušnosti nebo místa pobytu. I když je důležité, aby úvěrové instituce zajistily, že jejich zákazníci nevyužívají finanční systém k nezákonným účelům, jako jsou podvody, praní peněz nebo financování terorismu, neměly by klást překážky spotřebitelům, kteří chtějí využívat výhod vnitřního trhu přeshraničním otevřením a používáním platebních účtů. Ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁽¹⁾ by tudíž neměla být používána jako záminka pro odmítání obchodně méně zajímavých spotřebitelů.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

- (35) Spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, by při žádání o platební účet v Unii nebo při přístupu k němu neměli být diskriminováni z důvodu státní příslušnosti nebo místa pobytu ani z jakéhokoli jiného důvodu uvedeného v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“). Kromě toho by členské státy měly zajistit přístup k platebním účtům se základními prvky bez ohledu na finanční situaci spotřebitele, například jeho postavení z hlediska zaměstnání, výši příjmů, úvěrovou historii nebo osobní bankrot.
- (36) Spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii a nemají v určitém členském státě platební účet, by měli mít možnost si v uvedeném členském státě otevřít a používat platební účet se základními prvky. „Osoba oprávněně pobývající v Unii“ je pojem, který by se měl vztahovat jak na občany Unie, tak na státní příslušníky třetích zemí již požívající práv, která jim přiznávají akty Unie, jako je nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ⁽¹⁾, směrnice Rady 2003/109/ES ⁽²⁾, nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ⁽³⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽⁴⁾. Tento pojem by měl rovněž zahrnovat žadatele o azyl podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, protokolu k této úmluvě ze dne 31. ledna 1967 a dalších příslušných mezinárodních smluv. Kromě toho by členské státy měly mít možnost rozšířit pojem „osoba oprávněně pobývající v Unii“ na jiné státní příslušníky třetích zemí zdržující se na jejich území.
- (37) Za podmínky, že plně dodrží základní svobody zaručené Smlouvami, by členské státy měly mít možnost od spotřebitelů, kteří si chtějí na jejich území otevřít platební účet se základními prvky, požadovat, aby prokázali, že na jeho otevření mají skutečný zájem. Aniž jsou dotčeny požadavky přijaté v souladu se směrnicí 2005/60/ES za účelem boje proti praní peněz, neměla by být k prokázání tohoto skutečného zájmu vyžadována osobní přítomnost v prostorách dané úvěrové instituce.
- (38) Členské státy by měly zajistit, aby byl počet úvěrových institucí nabízejících platební účty se základními prvky dostatečný, a byla tak zabezpečena dosažitelnost pro všechny spotřebitele, zamezilo se jakékoli formě jejich diskriminace a zabránilo se narušení hospodářské soutěže. Při určování toho, jaký počet úvěrových institucí je dostatečný, by mezi faktory, k nimž je třeba přihlídnout, měly patřit pokrytí sítí úvěrových institucí, velikost území členského státu a rozmístění spotřebitelů na něm, tržní podíl jednotlivých úvěrových institucí a zda platební účty se základními prvky představují pouze malou část platebních účtů poskytovaných danou úvěrovou institucí. Platební účty se základními prvky by v zásadě mělo nabízet co nejvíce úvěrových institucí, aby bylo zaručeno, že si spotřebitelé mohou tento účet otevřít v prostorách úvěrové instituce, která je v blízkosti jejich místa pobytu, a že nejsou v přístupu k němu žádným způsobem diskriminováni a mohou jej účinně využívat. Členské státy by měly zejména zajistit, aby neexistovala žádná viditelná diskriminace, například v důsledku odlišného vzhledu karty, odlišného čísla účtu nebo odlišného čísla karty. Členský stát by však měl mít možnost předpokládat, že platební účty se základními prvky bude nabízet menší počet úvěrových institucí, nicméně to by mělo být ospravedlněno například tím, že dané úvěrové instituce jsou na jeho území natolik rozšířeny, že mohou obsloužit všechny spotřebitele, aniž by za nimi tito spotřebitelé museli cestovat z domova příliš daleko. Spotřebitelé využívající platební účty se základními prvky by navíc neměli být žádným způsobem stigmatizováni a tohoto cíle lze lépe dosáhnout, pokud je vybrán větší počet úvěrových institucí.
- (39) Členské státy by měly mít možnost zavést mechanismy napomáhající tomu, aby této směrnicí mohli plně využívat spotřebitelé bez trvalého bydliště, žadatelé o azyl a spotřebitelé, jimž nebylo uděleno povolení k pobytu, avšak které nelze z právních či věcných důvodů vyhostit.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (40) Členské státy by měly mít možnost stanovit maximální výši přečerpání a maximální dobu jeho trvání, jestliže úvěrovým institucím povolují, aby v souvislosti s platebními účty se základními prvky takovou možnost přečerpání na žádost spotřebitele poskytovaly. Rovněž by měly zajistit, aby byly spotřebitelům transparentním způsobem sdělovány informace o jakýchkoli souvisejících poplatcích. V neposlední řadě by úvěrové instituce měly při nabízení možnosti přečerpání ve spojení s platebním účtem se základními prvky dodržovat směrnici 2008/48/ES.
- (41) Aby se uživatelům platebních účtů se základními prvky dostalo náležitých služeb, měly by členské státy od úvěrových institucí vyžadovat zajištění toho, aby příslušní zaměstnanci byli odpovídajícím způsobem vyškoleni a aby potenciální střety zájmů neměly na tyto spotřebitele nepříznivý dopad.
- (42) Členské státy by měly mít možnost oprávnit úvěrové instituce k tomu, aby otevření platebního účtu se základními prvky odmítly spotřebitelům, kteří již v témže členském státě aktivní a přinejmenším rovnocenný platební účet mají. Pro ověření toho, zda spotřebitel platební účet již má, či nikoli, by úvěrové instituce měly mít možnost spokojit se s jeho čestným prohlášením.
- (43) Členské státy by měly zajistit, aby úvěrové instituce vyřizovaly žádosti o platební účet se základními prvky ve lhůtách stanovených v této směrnici a aby úvěrové instituce v případě zamítnutí žádosti informovali spotřebitele o konkrétních důvodech tohoto zamítnutí, ledaže by tyto informace byly v rozporu s bezpečností státu, veřejným pořádkem nebo směrnicí 2005/60/ES.
- (44) Spotřebitelům by měl být zaručen přístup k řadě základních platebních služeb. Služby spojené s platebními účty se základními prvky by měly zahrnovat možnost ukládání peněžních prostředků a výběru hotovosti. Spotřebitelé by měli mít možnost provádět základní platební transakce, jako je obdržení příjmů nebo dávek, úhrada faktur nebo daní a nákup zboží a služeb, mimo jiné prostřednictvím inkasa, úhrad a používání platební karty. Tyto služby by měly umožňovat nákup zboží a služeb on-line a měly by spotřebitelům poskytnout možnost zadávat platební příkazy prostřednictvím internetového bankovníctví úvěrové instituce, je-li k dispozici. Platební účet se základními prvky by však neměl být omezen na použití on-line, protože to by vytvořilo překážku pro spotřebitele bez přístupu k internetu. Pokud jde o služby související s otevíráním, vedením a rušením platebního účtu, jakož i s ukládáním peněžních prostředků a výběrem hotovosti a platebními transakcemi s platebními kartami s výjimkou karet kreditních, měly by členské státy zajistit, aby počet operací, jež budou spotřebiteli dostupné na základě zvláštních cenových podmínek stanovených v této směrnici, nebyl omezen. Pokud jde o provádění úhrad a inkas, jakož i transakce prováděné prostřednictvím kreditní karty, jež jsou spojeny s platebním účtem se základními prvky, měly by mít členské státy možnost stanovit minimální počet operací, jež budou spotřebiteli dostupné na základě zvláštních cenových podmínek stanovených v této směrnici, za podmínky, že služby, jichž se tyto operace týkají, jsou použity pro osobní potřebu spotřebitele. Při určování toho, co by se mělo považovat za použití pro osobní potřebu, by měly členské státy vzít v úvahu stávající chování spotřebitelů a obchodní zvyklosti. Poplatky za operace nad minimální počet operací by nikdy neměly být vyšší než poplatky placené podle obvyklé cenové politiky úvěrové instituce.
- (45) Při určování služeb, jež mají být nabízeny společně s platebním účtem se základními prvky, a minimálního počtu operací, jež mají být zahrnuty, by měly být zohledněny vnitrostátní zvláštnosti. Zejména některé služby lze, vzhledem k jejich rozšířenému používání na vnitrostátní úrovni, považovat za zásadní pro zajištění plného využívání platebního účtu v konkrétním členském státě. Například v některých členských státech spotřebitelé stále hojně používají šeky, zatímco v jiných členských státech je tento způsob placení používán jen velice zřídka. Tato směrnice by proto měla členským státům poskytnout možnost určit doplňkové služby, které jsou na vnitrostátní úrovni považovány za zásadní a které by v dotčeném členském státě měly být poskytovány s platebním účtem se základními prvky. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby poplatky, které si úvěrové instituce účtují za nabízení takových doplňkových služeb v souvislosti s platebním účtem se základními prvky, byly přiměřené.

- (46) Aby se zajistilo, že platební účty se základními prvky budou přístupné co nejširšímu okruhu spotřebitelů, měly by být nabízeny bezplatně nebo za přiměřený poplatek. S cílem podpořit zranitelné spotřebitele bez bankovního účtu v účasti na trhu retailových bankovních služeb by členské státy měly mít možnost stanovit, že těmto spotřebitelům mají být bankovní účty nabízeny za zvláště výhodných podmínek, například bezplatně. Členské státy by měly mít volnost při stanovování mechanismu pro určení toho, kteří spotřebitelé mohou platební účet se základními prvky využívat za výhodnějších podmínek, pokud tento mechanismus zajistí přístup k platebnímu účtu se základními prvky zranitelným spotřebitelům. V žádném případě by však tímto přístupem nemělo být dotčeno právo všech spotřebitelů, včetně těch, kteří nejsou zranitelnými spotřebiteli, na přístup k platebním účtům se základními prvky alespoň za přiměřený poplatek. Jakékoli dodatečné úplaty účtované spotřebitelům za nedodržení podmínek stanovených ve smlouvě by rovněž měly být přiměřené. Členské státy by měly určit, co představuje přiměřenou úplatu, podle vnitrostátní situace.
- (47) Úvěrové instituce by měly odmítnout otevření platebního účtu se základními prvky nebo ukončit smlouvu na takový účet pouze za zvláštních okolností, jako je nedodržení právních předpisů o praní peněz a financování terorismu nebo o předcházení a vyšetřování trestné činnosti. I v takových případech lze odmítnutí odůvodnit pouze tím, že spotřebitel nedodržuje uvedené předpisy, nikoli tím, že postup kontroly dodržení těchto předpisů je příliš náročný či nákladný. Mohly by však nastat případy, že spotřebitel právo otevřít si a používat platební účet se základními prvky zneužije. Členské státy by měly mít možnost například povolit, aby úvěrové instituce přijaly opatření vůči spotřebitelům, kteří se dopustili trestného činu, jako je závažný podvod na úvěrové instituci, s cílem zamezit opakování takového trestného činu. Mezi tato opatření může patřit například to, že přístup tohoto spotřebitele k platebnímu účtu se základními prvky bude po určitou dobu omezen. Kromě toho mohou nastat případy, kdy může být předchozí odmítnutí žádosti o platební účet nezbytné k určení spotřebitelů, kteří by mohli platební účet využívat za výhodnějších podmínek. V tomto případě by dotyčná úvěrová instituce měla uvědomit spotřebitele, že v případě odmítnutí žádosti o platební účet, za nějž je účtován poplatek, může k získání přístupu k bezplatnému platebnímu účtu se základními prvky využít zvláštní mechanismus podle této směrnice. Oba tyto další případy by však měly být omezeny, měly by být specifické a vycházet z přesně vymezených ustanovení vnitrostátního práva. Při určování dalších případů, kdy mají úvěrové instituce možnost spotřebitelům nabídku platebních účtů odmítnout, by členské státy měly mít možnost použít mimo jiné důvody veřejné bezpečnosti nebo veřejného pořádku.
- (48) Členské státy a úvěrové instituce by měly spotřebitelům poskytnout jasné a srozumitelné informace o právu otevřít si a používat platební účet se základními prvky. Členské státy by měly zajistit, aby byla opatření v oblasti komunikace dobře zacílena, zejména na zranitelné a mobilní spotřebitele a na spotřebitele bez bankovního účtu. Úvěrové instituce by měly spotřebitelům aktivně zpřístupňovat informace a odpovídající pomoc, pokud jde o zvláštní prvky nabízených platebních účtů se základními prvky, poplatky, které s nimi souvisejí, a podmínky jejich používání a také kroky, které by měli spotřebitelé učinit k výkonu svého práva na otevření platebního účtu se základními prvky. Spotřebitelé by měli být zejména informováni o tom, že pro přístup k platebnímu účtu se základními prvky není povinné zakoupení doplňkových služeb.
- (49) Členské státy by měly prosazovat opatření na podporu vzdělávání nejzranitelnějších spotřebitelů s cílem poskytnout jim doporučení pro odpovědné nakládání s vlastními finančními prostředky a související pomoc. Je rovněž třeba poskytnout informace o tom, jaká doporučení jim mohou poskytnout organizace spotřebitelů a vnitrostátní orgány. Stejně tak by členské státy měly podporovat iniciativy úvěrových institucí směřující k poskytování platebních účtů se základními prvky společně s nezávislým vzděláváním ve finanční oblasti.
- (50) Aby se usnadnilo přeshraniční poskytování služeb poskytovatelů platebních služeb, za účelem spolupráce, výměny informací a řešení sporů mezi příslušnými orgány, měly by příslušnými orgány odpovědnými za vynucování této směrnice být ty, které vystupují pod záštitou EBA, jak je stanoveno v nařízení (EU) č. 1093/2010, nebo jiné vnitrostátní orgány, jestliže s orgány vystupujícími pod záštitou EBA spolupracují za účelem plnění svých úkolů podle této směrnice.

- (51) Členské státy by měly určit příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily vynucování dodržování této směrnice, a zajistit, aby měly veškeré vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje nezbytné k plnění svých úkolů. Příslušné orgány by mohly v souvislosti s určitými aspekty této směrnice jednat prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí právního rozhodnutí, a to i v řízení o opravném prostředku. Členské státy by tak zejména v případech, kdy byla ustanovení této směrnice provedena v občanském právu, mohly vynucování jejich dodržování přenechat relevantním subjektům a soudům. Členské státy měly mít možnost určit různé příslušné orgány, aby vynucovaly dodržování různorodých povinností stanovených touto směrnicí. Pro některá ustanovení by mohly členské státy určit například orgány příslušné pro vynucování dodržování práva v oblasti ochrany spotřebitele, zatímco pro jiná ustanovení by mohly určit orgány obezřetnostního dohledu. Možností určit různé příslušné orgány by neměly být dotčeny povinnosti týkající se průběžného dohledu a spolupráce mezi příslušnými orgány, jak stanoví tato směrnice.
- (52) Spotřebitelé by měli mít přístup k účinným a účelným postupům alternativního řešení sporů vyplývajících z práv a povinností stanovených touto směrnicí. Pokud se jedná o relevantní smluvní spory, je tento přístup již zajištěn směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ⁽¹⁾. Spotřebitelé by však měli mít rovněž přístup k postupům alternativního řešení sporů v případě předsmulvních sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, například když je jim odepřen přístup k platebnímu účtu se základními prvky. Tato směrnice proto stanoví, že by spotřebitelé měli mít přístup k postupům alternativního řešení sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí, aniž by činila rozdíl mezi smluvními a předsmulvnými spory. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, by měly splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU. K dodržování této směrnice je nutné zpracovávat osobní údaje spotřebitelů. Na toto zpracování se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽²⁾. Tato směrnice by proto měla být v souladu s pravidly stanovenými ve směrnici 95/46/ES.
- (53) Jednou za dva roky a poprvé do čtyř let od vstupu této směrnice v platnost by členské státy měly získat spolehlivé roční statistiky o fungování opatření zavedených touto směrnicí. Členské státy by měly využít jakékoli relevantní zdroje informací a sdělit je Komisi. Na základě informací obdržných od členských států by Komise poprvé po čtyřech letech od vstupu této směrnice v platnost a poté každé dva roky měla vypracovat zprávu.
- (54) Pět let po vstupu této směrnice v platnost by měl být proveden její přezkum s cílem zohlednit vývoj na trhu, jako je například vznik nových druhů platebních účtů a platebních služeb, vývoj v jiných oblastech právních předpisů Unie a zkušenosti členských států. Zpráva založená na tomto přezkumu by měla zahrnovat seznam řízení o porušení zahájených Komisí ve vztahu k této směrnicí. Měla by rovněž obsahovat vyhodnocení průměrných výší poplatků v členských státech u platebních účtů spadajících do oblasti působnosti této směrnice, vyhodnocení toho, zda zavedená opatření zlepšila porozumění poplatkům za platební účty ze strany spotřebitelů a porovnatelnost platebních účtů a zda usnadnila změnu platebních účtů, a rovněž vyhodnocení počtu majitelů účtů, kteří od okamžiku provedení této směrnice platební účet změnili.

Měla by také analyzovat počet poskytovatelů nabízejících platební účty se základními prvky, počet takových účtů, jež byly otevřeny, včetně těch, které si otevřeli spotřebitelé, kteří dříve platební účet neměli, příklady osvědčených postupů v členských státech pro snížení vyloučení spotřebitelů z přístupu k platebním službám a průměrné roční poplatky vybírané za platební účty se základními prvky. Dále by měla tato zpráva posoudit náklady a přínosy spojené se zavedením celounijní přenositelnosti platebních účtů, proveditelnost rámce pro zajištění automatického přesměrování plateb z jednoho platebního účtu na jiný v rámci téhož členského státu, spojeného s automatickými oznámeními pro příjemce nebo plátce, když jsou jejich převody přesměrovány, a proveditelnost rozšíření služby změny účtu na případy, kdy se přijímající a převádějící poskytovatel platebních služeb nacházejí v různých členských státech. Součástí zprávy by mělo být také vyhodnocení účinnosti stávajících opatření a potřeby dalších opatření pro posílení finančního začlenění a pro pomoc zranitelným členům společnosti v souvislosti s předlužením. Zpráva by měla rovněž vyhodnotit, zda jsou ustanovení o informacích, které mají poskytovatelé platebních

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

služeb sdělit, když nabízejí produkty v balíčcích, dostatečná nebo zda jsou zapotřebí dodatečná opatření. Konečně by měla vyhodnotit, zda jsou zapotřebí další opatření v souvislosti se srovnávacími internetovými stránkami a potřebou jejich akreditace. Komise by měla předložit tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě, případně doprovázenou legislativním návrhem.

- (55) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie v souladu s čl. 6 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii.
- (56) Jelikož cílů této směrnice, totiž usnadnění transparentnosti a porovnatelnosti poplatků za platební účty, změn platebních účtů a přístupu k platebním účtům se základními prvky, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu potřeby překonat roztržičnost trhu a zajistit rovné podmínky v Unii, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (57) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o prováděcích opatřeních o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (58) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví pravidla týkající se transparentnosti a porovnatelnosti poplatků účtovaných spotřebitelům za jejich platební účty vedené v Unii, pravidla týkající se změny platebních účtů uvnitř členského státu a pravidla k usnadnění přeshraničního otevírání platebních účtů pro spotřebitele.
2. Tato směrnice rovněž definuje rámec pro pravidla a podmínky, v souladu s nimiž jsou členské státy povinny zaručit spotřebitelům právo otevřít si a používat v Unii platební účty se základními prvky.
3. Kapitoly II a III se vztahují na poskytovatele platebních služeb.
4. Kapitola IV se vztahuje na úvěrové instituce.

Členské státy se mohou rozhodnout uplatňovat kapitolu IV i na jiné poskytovatele platebních služeb než úvěrové instituce.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

5. Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat celou tuto směrnici nebo její části na subjekty uvedené v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾.

6. Tato směrnice se vztahuje na platební účty, jejichž prostřednictvím mohou spotřebitelé alespoň:

- a) ukládat peněžní prostředky na platební účet;
- b) vybírat hotovost z platebního účtu;
- c) provádět a přijímat platební transakce, včetně úhrad, ve prospěch a od třetích stran.

Členské státy se mohou rozhodnout uplatňovat celou tuto směrnici nebo její části i na jiné platební účty než ty, které jsou uvedeny v prvním pododstavci.

7. Otevření a používání platebního účtu se základními prvky podle této směrnice musí být v souladu se směrnicí 2005/60/ES.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za účelem, který nelze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkon jejího povolání;
- 2) „osobou oprávněně pobývajícím v Unii“ fyzická osoba oprávněná pobývat v některém členském státě na základě unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, včetně spotřebitelů bez trvalého bydliště a žadatelů o azyl podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951, protokolu k této úmluvě ze dne 31. ledna 1967 a dalších příslušných mezinárodních smluv;
- 3) „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více spotřebitelů a využívaný k provádění platebních transakcí;
- 4) „platební službou“ platební služba ve smyslu čl. 4 bodu 3 směrnice 2007/64/ES;
- 5) „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce, nebo příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
- 6) „službami spojenými s platebním účtem“ všechny služby související s otevřením, vedením a zrušením platebního účtu včetně platebních služeb a platebních transakcí v působnosti čl. 3 písm. g) směrnice 2007/64/ES a možnosti přečerpání a překročení;
- 7) „poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice 2007/64/ES;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

- 8) „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾;
- 9) „platebním prostředkem“ platební prostředek ve smyslu čl. 4 bodu 23 směrnice 2007/64/ES;
- 10) „převádějícím poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb, od něhož se převádějí informace požadované k provedení změny účtu;
- 11) „přijímajícím poskytovatelem platebních služeb“ poskytovatel platebních služeb, k němuž se převádějí informace požadované k provedení změny účtu;
- 12) „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
- 13) „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z tohoto platebního účtu, nebo nemá-li plátce platební účet, fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz ve prospěch platebního účtu příjemce;
- 14) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
- 15) „poplatky“ veškeré úplaty a pokuty, jež má spotřebitel poskytovateli platebních služeb zaplatit za služby spojené s platebním účtem nebo v souvislosti s nimi;
- 16) „kreditní úrokovou sazbou“ sazba úroků, které jsou vypláceny spotřebiteli v souvislosti s peněžními prostředky drženími na platebním účtu;
- 17) „trvalým nosičem“ nástroj, který umožňuje spotřebiteli ukládat informace určené jemu osobně způsobem, který je vhodný pro budoucí použití uložených informací po dobu přiměřenou jejich účelu a který umožňuje jejich reprodukci v nezměněném stavu;
- 18) „změnou účtu“ nebo „službou změny účtu“ převod, na žádost spotřebitele, informací o všech nebo některých trvalých příkazech k úhradě, opakujících se inkasech a opakujících se příchozích úhradách prováděných na platebním účtu od jednoho poskytovatele platebních služeb k druhému, nebo převod případného kladného zůstatku z jednoho platebního účtu na druhý, nebo obojí, se zrušením předchozího platebního účtu či bez něj;
- 19) „inkasem“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba, jíž se odepisuje částka z platebního účtu plátce a při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu plátce;
- 20) „úhradou“ vnitrostátní nebo přeshraniční platební služba, jíž se připisuje částka na platební účet příjemce prostřednictvím platební transakce nebo řady platebních transakcí z platebního účtu plátce provedených na základě pokynu plátce poskytovatelem platebních služeb, který vede platební účet plátce;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

- 21) „trvalým příkazem“ pokyn plátce poskytovateli platebních služeb, který vede jeho platební účet, k provádění úhrad v pravidelných intervalech nebo v předem stanovené dny;
- 22) „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES⁽¹⁾;
- 23) „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a po sobě následujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
- 24) „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb otevřeno pro výkon činností potřebných k provedení platební transakce;
- 25) „možností přečerpání“ výslovná úvěrová smlouva, na jejímž základě poskytovatel platebních služeb zpřístupňuje spotřebiteli peněžní prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na platebním účtu spotřebitele;
- 26) „překročením“ mlčky uznané přečerpání, na jehož základě poskytovatel platebních služeb zpřístupňuje spotřebiteli peněžní prostředky, které přesahují aktuální zůstatek na platebním účtu spotřebitele nebo smlouvenou možnost přečerpání;
- 27) „příslušným orgánem“ orgán, který členský stát určí jako příslušný v souladu s článkem 21.

KAPITOLA II

POROVNATELNOST POPLATKŮ SPOJENÝCH S PLATEBNÍMI ÚČTY

Článek 3

Seznam nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem a zpoplatněných na vnitrostátní úrovni a standardizovaná terminologie

1. Členské státy sestaví prozatímní seznam nejméně deseti a nejvýše dvaceti nejrepresentativnějších zpoplatněných služeb spojených s platebním účtem, které jsou nabízeny na vnitrostátní úrovni alespoň jedním poskytovatelem platebních služeb. Seznam obsahuje u každé z identifikovaných služeb pojmy a definice. V každém úředním jazyce daného členského státu musí být pro každou službu používán pouze jeden pojem.
2. Pro účely odstavce 1 zohlední členské státy služby, které:
 - a) spotřebitelé ve vztahu ke svému platebnímu účtu nejvíce využívají;
 - b) spotřebitelům vytvářejí nejvyšší náklady, a to jak celkové, tak jednotkové.

Aby bylo zajištěno řádné uplatňování kritérií stanovených v prvním pododstavci tohoto odstavce, vydá EBA do 18. března 2015 obecné pokyny podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

3. Členské státy oznámí Komisi a orgánu EBA prozatímní seznamy podle odstavce 1 do 18. září 2015. Na požádání poskytnou členské státy Komisi doplňující informace týkající se údajů, na jejichž základě tyto seznamy vytvořily s ohledem na kritéria stanovená v odstavci 2.

4. Na základě prozatímních seznamů oznámených v souladu s odstavcem 3 vypracuje EBA návrhy regulačních technických norem, jež stanoví standardizovanou terminologii Unie pro ty služby, které jsou společné alespoň pro většinu členských států. Standardizovaná terminologie Unie obsahuje společné pojmy a definice týkající se společných služeb a je k dispozici v úředních jazycích orgánů Unie. V každém úředním jazyce daného členského státu musí být pro každou službu používán pouze jeden pojem.

EBA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. Členské státy začlení standardizovanou terminologii Unie stanovenou podle odstavce 4 do prozatímního seznamu uvedeného v odstavci 1 a výsledný konečný seznam nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem zveřejní bezodkladně a nejpозději za tři měsíce ode dne vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v odstavci 4 v platnost.

6. Členské státy každé čtyři roky v návaznosti na zveřejnění konečného seznamu podle odstavce 5 zhodnotí a případně aktualizují seznam nejrepresentativnějších služeb sestavený podle odstavců 1 a 2. Výsledky svého hodnocení a případný aktualizovaný seznam nejrepresentativnějších služeb oznámí Komisi a orgánu EBA. EBA postupem podle článku 4 přezkoumá a v případě potřeby aktualizuje standardizovanou terminologii Unie. Na základě aktualizace standardizované terminologie Unie členské státy aktualizují a zveřejní svůj konečný seznam podle odstavce 5 a zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb používali aktualizované pojmy a definice.

Článek 4

Sdělení informací o poplatcích a glosář

1. Aniž jsou dotčeny čl. 42 odst. 3 směrnice 2007/64/ES a kapitola II směrnice 2008/48/ES, zajistí členské státy, aby poskytovatelé platebních služeb s dostatečným předstihem před uzavřením smlouvy o platebním účtu se spotřebitelem poskytli spotřebiteli na papíře nebo na jiném trvalém nosiči sdělení informací o poplatcích obsahující standardizované pojmy v konečném seznamu nejrepresentativnějších služeb spojených s platebním účtem uvedeném v čl. 3 odst. 5 této směrnice, a pokud poskytovatel platebních služeb tyto služby nabízí, odpovídající poplatky za každou z nich.

2. Sdělení informací o poplatcích:

a) tvoří krátký a samostatný dokument;

b) je prezentováno a upraveno tak, aby bylo přehledné a snadno se četlo, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;

c) je-li původně vyhotoveno barevně, není méně srozumitelné, pokud je vtištěno nebo kopírováno černobíle;

d) je napsáno v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební účet nabízen, nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiném jazyce;

- e) je přesné, nezavádějící a vyjádřeno v měně platebního účtu nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiné měně Unie;
- f) obsahuje v horní části první strany nadpis „Sdělení informací o poplatcích“ spolu se společným symbolem, aby se tento dokument odlišil od jiných dokumentů; a
- g) zahrnuje prohlášení, že obsahuje poplatky za nejrepresentativnější služby spojené s platebním účtem a že úplné předsmuvní a smluvní informace o všech službách jsou poskytnuty v jiných dokumentech.

Členské státy mohou stanovit, že pro účely odstavce 1 se sdělení informací o poplatcích poskytuje společně s informacemi požadovanými podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách, jsou-li splněny všechny požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

3. Pokud jsou jedna nebo více služeb nabízeny jako součást balíčku služeb spojených s platebním účtem, uvede se ve sdělení informací o poplatcích poplatek za celý balíček, služby obsažené v balíčku a jejich množství a další poplatek za jakoukoli službu nad počet zahrnutý v poplatku za balíček.

4. Členské státy uloží poskytovatelům platebních služeb povinnost zpřístupnit spotřebitelům glosář alespoň standardizovaných pojmů obsažených v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5 a souvisejících definicích.

Členské státy zajistí, aby byl glosář poskytnutý podle prvního pododstavce tohoto odstavce včetně případných dalších definic formulován jasným, jednoznačným a pro laiky srozumitelným jazykem a aby nebyl zavádějící.

5. Sdělení informací o poplatcích a glosář dají poskytovatelé platebních služeb spotřebitelům kdykoli k dispozici. Oba dokumenty jsou poskytovány snadno přístupným způsobem, a to i osobám, které nejsou klienty, v elektronické podobě na internetových stránkách, pokud existují, a v prostorách poskytovatelů platebních služeb přístupných spotřebitelům. Na požádání jsou spotřebiteli tyto dokumenty bezplatně poskytnuty rovněž na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

6. EBA po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracuje návrhy prováděcích technických norem pro standardizovaný formát sdělení informací o poplatcích a jeho společný symbol.

EBA předloží tyto návrhy prováděcích technických norem Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

7. V návaznosti na aktualizaci standardizované terminologie Unie podle čl. 3 odst. 6 EBA postupem podle odstavce 6 tohoto článku v případě potřeby přezkoumá a aktualizuje standardizovaný formát sdělení informací o poplatcích a jeho společný symbol.

Článek 5

Výpis poplatků

1. Aniž jsou dotčeny články 47 a 48 směrnice 2007/64/ES a článek 12 směrnice 2008/48/ES, zajistí členské státy, aby poskytovatelé platebních služeb spotřebiteli bezplatně a alespoň jednou ročně poskytli výpis všech účtovaných poplatků a informace o případných úrokových sazbách uvedených v odst. 2 písm. c) a d) tohoto článku v souvislosti se službami spojenými s platebním účtem. V příslušných případech musí poskytovatelé platebních služeb použít standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5 této směrnice.

Prostředek komunikace, jímž bude výpis poplatků spotřebiteli poskytován, s ním musí být dohodnut. Výpis poplatků musí být poskytnut na papíře přinejmenším na žádost spotřebitele.

2. Výpis poplatků musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) jednotkový poplatek účtovaný za každou službu a údaj o tom, kolikrát byla daná služba během příslušného období použita, a jestliže jsou služby součástí balíčku, poplatek účtovaný za tento balíček jako celek a údaj o tom, kolikrát byl poplatek za tento balíček během příslušného období účtován, a další poplatek za jakoukoli službu překračující počet zahrnutý v poplatku za balíček;
- b) celkovou výši poplatků účtovaných během příslušného období za každou službu, za každý balíček poskytnutých služeb a za služby překračující počet zahrnutý v poplatku za balíček;
- c) případnou úrokovou sazbu z přečerpání uplatňovanou u platebního účtu a případnou celkovou výši úroků účtovaných v souvislosti s přečerpáním během příslušného období;
- d) případnou kreditní úrokovou sazbu uplatňovanou u platebního účtu a případnou celkovou výši úroků připsaných během příslušného období;
- e) celkovou výši poplatků účtovaných za všechny služby poskytnuté během příslušného období.

3. Výpis poplatků:

- a) je prezentován a upraven tak, aby byl přehledný a snadno se četl, přičemž je použito písmo čitelné velikosti;
- b) je přesný, nezavádějící a vyjádřený v měně platebního účtu nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiné měně;
- c) obsahuje v horní části první strany nadpis „Výpis poplatků“ spolu se společným symbolem, aby se tento dokument odlišil od jiných dokumentů; a
- d) je napsán v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební účet nabízen, nebo, se souhlasem spotřebitele a poskytovatele platebních služeb, v jiném jazyce.

Členské státy mohou stanovit, že se výpis poplatků poskytuje společně s informacemi požadovanými podle jiných unijních či vnitrostátních právních předpisů o platebních účtech a souvisejících službách, jsou-li splněny všechny požadavky uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

4. EBA po konzultaci s vnitrostátními orgány a po provedení spotřebitelských testů vypracuje prováděcí technické normy týkající se standardizovaného formátu výpisu poplatků a jeho společného symbolu.

EBA předloží návrhy prováděcích technických norem uvedené v prvním pododstavci Komisi do 18. září 2016.

Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat prováděcí technické normy uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce postupem podle článku 15 nařízení (EU) č. 1093/2010.

5. V návaznosti na aktualizaci standardizované terminologie Unie podle čl. 3 odst. 6 EBA postupem podle odstavce 4 tohoto článku v případě potřeby přezkoumá a aktualizuje standardizovaný formát výpisu poplatků a jeho společný symbol.

Článek 6

Informace pro spotřebitele

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele používali v příslušných případech standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5. Poskytovatelé platebních služeb mohou ve sdělení informací o poplatcích a výpise poplatků použít obchodní značky, jsou-li použity jako doplňkové označení těchto služeb navíc ke standardizovaným pojmům obsaženým v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5.

2. Poskytovatelé platebních služeb mohou k označení služeb ve svých smluvních, obchodních a marketingových informacích pro spotřebitele použít obchodní značky, pokud zřetelně uvedou případné odpovídající standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5.

Článek 7

Srovnávací internetové stránky

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli bezplatný přístup alespoň k jedné internetové stránce porovnávající poplatky, které poskytovatelé platebních služeb účtují přinejmenším za služby zahrnuté do konečného seznamu uvedeného v čl. 3 odst. 5 na vnitrostátní úrovni.

Srovnávací internetové stránky mohou být provozovány soukromým subjektem nebo veřejným orgánem.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby srovnávací internetové stránky uvedené v odstavci 1 porovnávaly i další okolnosti, jež určují úroveň služeb nabízených poskytovatelem platebních služeb.

3. Srovnávací internetové stránky vytvořené v souladu s odstavcem 1 musí:

a) být provozně nezávislé tím, že zajišťují, že se poskytovatelům platebních služeb dostane ve výsledcích vyhledávání rovného zacházení;

b) jasně uvádět své vlastníky;

c) stanovit jasná a objektivní kritéria, z nichž bude porovnání vycházet;

d) používat jednoduchá a jednoznačná vyjádření a v příslušných případech standardizované pojmy obsažené v konečném seznamu uvedeném v čl. 3 odst. 5;

e) poskytovat přesné a aktuální informace a uvádět čas poslední aktualizace;

f) obsáhnout širokou škálu nabídek platebních účtů, jež pokrývá významnou část trhu, a v případě, že zobrazené informace nepředstavují úplný přehled trhu, zřetelné prohlášení v tomto smyslu předtím, než se výsledky zobrazí; a

g) nabízet účinný postup pro nahlášení nesprávných informací o zveřejněných poplatcích.

4. Členské státy zajistí, aby informace o tom, že jsou k dispozici internetové stránky splňující požadavky tohoto článku, byly dostupné on-line.

Článek 8

Platební účty nabízené v balíčku s jiným produktem nebo jinou službou

Členské státy zajistí, aby v případě, že je platební účet nabízen jako součást balíčku spolu s jiným produktem nebo jinou službou, které nejsou spojeny s platebním účtem, informoval poskytovatel platebních služeb spotřebitele o tom, zda je možné zakoupit platební účet samostatně, a pokud ano, poskytl samostatné informace o nákladech a poplatcích spojených s jednotlivými dalšími produkty a službami nabízenými v daném balíčku, které lze zakoupit samostatně.

KAPITOLA III

ZMĚNA ÚČTU

Článek 9

Poskytování služby změny účtu

Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli službu změny účtu podle článku 10 mezi platebními účty vedenými ve stejné měně každému spotřebiteli, jenž si otevře nebo jemuž je veden platební účet u některého poskytovatele platebních služeb, který se nachází na území dotčeného členského státu.

Článek 10

Služba změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby službu změny účtu zahajoval přijímající poskytovatel platebních služeb na žádost spotřebitele. Služba změny účtu musí splňovat nejméně požadavky odstavců 2 až 6.

Členské státy mohou místo opatření uvedených v odstavcích 2 až 6 zavést nebo zachovávat jiná opatření:

- a) je-li to zjevně v zájmu spotřebitele;
- b) nevzniká-li tím pro spotřebitele žádná další zátěž a
- c) proběhne-li změna účtu nejdéle v témže celkovém časovém rámci, jaký je uveden v odstavcích 2 až 6.

2. Přijímající poskytovatel platebních služeb provede službu změny účtu po obdržení zmocnění od spotřebitele. V případě dvou či více majitelů účtu musí zmocnění udělit každý z nich.

Zmocnění musí být sepsáno v úředním jazyce členského státu, ve kterém je služba změny účtu zahajována, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.

Toto zmocnění umožní spotřebiteli poskytnout zvláštní souhlas s tím, aby převádějící poskytovatel platebních služeb provedl každý z úkolů uvedených v odstavci 3, a poskytnout zvláštní souhlas s tím, aby přijímající poskytovatel platebních služeb provedl každý z úkolů uvedených v odstavci 5.

Zmocnění spotřebiteli umožní určit konkrétní příchozí úhrady, trvalé příkazy k úhradě a povolení k inkasu, na něž se má změna vztahovat. Umožní mu také určit den, od kterého mají být trvalé příkazy k úhradě a inkasa prováděny z platebního účtu otevřeného nebo vedeného u přijímajícího poskytovatele platebních služeb. Tento den není dřívější než šestý pracovní den ode dne, kdy přijímající poskytovatel platebních služeb obdržel od převádějícího poskytovatele platebních služeb převáděné dokumenty podle odstavce 4. Členské státy mohou vyžadovat, aby zmocnění od spotřebitele bylo písemné a aby byla jeho kopie poskytnuta spotřebiteli.

3. Do dvou pracovních dní od přijetí zmocnění uvedeného v odstavci 2 požádá přijímající poskytovatel platebních služeb převádějího poskytovatele platebních služeb, aby provedl tyto úkoly, pokud tak stanoví zmocnění udělené spotřebitelem:

- a) předal přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, a pokud si to spotřebitel zvlášť vyžádal, rovněž spotřebiteli seznam stávajících trvalých příkazů k úhradě a dostupné informace o povoleních k inkasu, na něž se má změna vztahovat;
- b) poskytl přijímajícímu poskytovateli platebních služeb, a pokud si to spotřebitel zvlášť vyžádal, rovněž spotřebiteli dostupné informace o opakujících se příchozích úhradách a o inkasech provedených na základě zmocnění k inkasu předaného prostřednictvím věřitele, jež byly na platebním účtu spotřebitele provedeny během předchozích třinácti měsíců;
- c) jestliže nemá systém umožňující automatické přesměrování příchozích úhrad a inkas na platební účet spotřebitele vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb, přestal přijímat inkasa a příchozí úhrady s účinkem ode dne určeného ve zmocnění;
- d) s účinkem ode dne určeného ve zmocnění zrušil trvalé příkazy;
- e) v den určený spotřebitelem převedl případný zbývající kladný zůstatek na platební účet otevřený nebo vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb; a
- f) v den určený spotřebitelem zrušil platební účet vedený u převádějího poskytovatele platebních služeb.

4. Převádějí poskytovatel platebních služeb provede na žádost přijímajícího poskytovatele platebních služeb níže uvedené úkoly, pokud tak stanoví zmocnění udělené spotřebitelem:

- a) poskytne přijímajícímu poskytovateli platebních služeb do pěti pracovních dní informace uvedené v odst. 3 písm. a) a b);
- b) jestliže nemá systém umožňující automatické přesměrování příchozích úhrad a inkas na platební účet spotřebitele vedený nebo otevřený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb, přestane na příslušný platební účet přijímat příchozí úhrady a inkasa s účinkem ode dne určeného ve zmocnění. Členské státy mohou požadovat, aby převádějí poskytovatel platebních služeb informoval plátce nebo příjemce o důvodech nepřijetí platební transakce;
- c) s účinkem ode dne určeného ve zmocnění zruší trvalé příkazy;
- d) v den určený ve zmocnění převede případný zbývající kladný zůstatek z příslušného platebního účtu na platební účet otevřený nebo vedený u přijímajícího poskytovatele platebních služeb;
- e) aniž je dotčen čl. 45 odst. 1 a 6 směrnice 2007/64/ES, ke dni určenému ve zmocnění zruší příslušný platební účet, pokud spotřebitel nemá v souvislosti s tímto platebním účtem žádné neuhrazené závazky a pokud byly dokončeny úkony uvedené v písmenech a), b) a d) tohoto odstavce. Poskytovatel platebních služeb neprodleně informuje spotřebitele v případě, že jeho platební účet nelze kvůli takovým neuhrazeným závazkům zrušit.

5. Do pěti pracovních dní od obdržení požadovaných informací od převádějího poskytovatele platebních služeb podle odstavce 3 provede přijímající poskytovatel platebních služeb níže uvedené úkoly, pokud tak stanoví zmocnění, způsobem v něm stanoveným a v rozsahu, v jakém to umožňují informace, které mu převádějí poskytovatel platebních služeb nebo spotřebitel poskytl:

- a) zřídí trvalé příkazy k úhradě požadované spotřebitelem a s účinkem ode dne určeného ve zmocnění je provádí;
- b) provede nezbytné přípravy na to, aby mohl přijímat inkasa, a s účinkem ode dne určeného ve zmocnění je přijímá;
- c) je-li to relevantní, informuje spotřebitele o jeho právech podle čl. 5 odst. 3 písm. d) nařízení (EU) č. 260/2012;
- d) poskytne plátcům určeným ve zmocnění a provádějícím opakující se příchozí úhrady na platební účet spotřebitele údaje o platebním účtu spotřebitele vedeném u přijímajícího poskytovatele platebních služeb a předá plátcům kopii zmocnění uděleného spotřebitelem. Jestliže přijímající poskytovatel platebních služeb nemá k dispozici všechny informace, které potřebuje k informování plátců, požádá o chybějící informace spotřebitele nebo převádějího poskytovatele platebních služeb;
- e) poskytne příjemcům určeným ve zmocnění a využívajícím k získávání peněžních prostředků z platebního účtu spotřebitele inkaso údaje o platebním účtu spotřebitele vedeném u přijímajícího poskytovatele platebních služeb a o dni, od kterého se začnou inkasa z tohoto platebního účtu provádět, a předá příjemcům kopii zmocnění uděleného spotřebitelem. Jestliže přijímající poskytovatel platebních služeb nemá k dispozici všechny informace, které potřebuje k informování příjemců, požádá o chybějící informace spotřebitele nebo převádějího poskytovatele platebních služeb.

Pokud se spotřebitel namísto poskytnutí zvláštního souhlasu přijímajícímu poskytovateli platebních služeb v souladu s odstavcem 2 rozhodne poskytnout informace uvedené v prvním pododstavci písm. d) a e) tohoto odstavce plátcům či příjemcům osobně, poskytne přijímající poskytovatel platebních služeb spotřebiteli ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce standardní dopisy obsahující údaje o platebním účtu a o počátečním datu určeném ve zmocnění.

6. Aniž je dotčen čl. 55 odst. 2 směrnice 2007/64/ES, nesmí převádějí poskytovatel platebních služeb přede dnem určeným ve zmocnění uděleném spotřebitelem blokovat platební prostředky, aby nebylo poskytování platebních služeb spotřebiteli přerušeno v průběhu poskytování služby změny účtu.

Článek 11

Pomoc spotřebitelům při přeshraničním otevírání účtů

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb, který vede platební účet spotřebitele a kterému spotřebitel sdělí, že si přeje otevřít platební účet u poskytovatele platebních služeb v jiném členském státě, poskytl na základě takové žádosti spotřebiteli tuto pomoc:

- a) poskytl spotřebiteli bezplatně přehled všech stávajících aktivních trvalých příkazů k úhradě a případných zmocnění k inkasu předaných prostřednictvím dlužníka a dostupné informace o opakujících se příchozích úhradách a inkasu provedených z podnětu věřitele, jež byly na platebním účtu spotřebitele provedeny během předchozích třinácti měsíců. Tento seznam nezakládá novému poskytovateli platebních služeb žádnou povinnost zavést služby, které neposkytuje;

- b) převedl případný kladný zůstatek z platebního účtu spotřebitele na platební účet spotřebitele otevřený či vedený u nového poskytovatele platebních služeb, za předpokladu, že žádost obsahuje úplné údaje umožňující identifikovat nového poskytovatele platebních služeb a platební účet spotřebitele;
- c) zrušil platební účet spotřebitele.

2. Aniž je dotčen čl. 45 odst. 1 a 6 směrnice 2007/64/ES a pokud spotřebitel nemá v souvislosti s tímto platebním účtem žádné neuhrazené závazky, učiní poskytovatel platebních služeb, který platební účet spotřebitele vede, kroky stanovené v odst. 1 písm. a), b) a c) tohoto článku ke dni určenému spotřebitelem, kterým není dříve než šestý pracovní den ode dne, kdy tento poskytovatel platebních služeb obdržel od spotřebitele příslušnou žádost, pokud se strany nedohodnou jinak. Poskytovatel platebních služeb neprodleně informuje spotřebitele v případě, že jeho platební účet nelze kvůli neuhrazeným závazkům zrušit.

Článek 12

Poplatky spojené se službou změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli bezplatný přístup ke svým osobním informacím o stávajících trvalých příkazech a inkasech, jež jsou vedeny u převádějícího nebo přijímajícího poskytovatele platebních služeb.
2. Členské státy zajistí, aby převádějící poskytovatel platebních služeb poskytl informace požadované přijímajícím poskytovatelem platebních služeb podle čl. 10 odst. 4 písm. a), aniž by za ně spotřebiteli nebo přijímajícímu poskytovateli platebních služeb účtoval poplatek.
3. Členské státy zajistí, aby případné poplatky uplatňované převádějícím poskytovatelem platebních služeb vůči spotřebiteli za zrušení u něj vedeného platebního účtu byly určeny v souladu s čl. 45 odst. 2, 4 a 6 směrnice 2007/64/ES.
4. Členské státy zajistí, aby případné poplatky uplatňované převádějícím nebo přijímajícím poskytovatelem platebních služeb vůči spotřebiteli za jakékoli služby poskytované podle článku 10 jiné než služby uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku byly přiměřené a odpovídaly skutečným nákladům daného poskytovatele platebních služeb.

Článek 13

Finanční ztráta pro spotřebitele

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb zapojený do procesu změny účtu uhradil bezodkladně veškeré finanční ztráty, včetně úplat a úroků, které spotřebiteli vzniknou a které jsou přímým důsledkem toho, že tento poskytovatel nesplnil své povinnosti podle článku 10.
2. Odpovědnost podle odstavce 1 se nepoužije v případech mimořádných a nepředvídatelných okolností, které poskytovatel platebních služeb dovolávající se těchto okolností nemůže ovlivnit a jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními povinnostmi vyplývajícími z unijních nebo vnitrostátních právních předpisů.
3. Členské státy zajistí, aby odpovědnost podle odstavců 1 a 2 byla stanovena v souladu s požadavky právních předpisů platnými na vnitrostátní úrovni.

Článek 14

Informace o službě změny účtu

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb poskytli spotřebitelům tyto informace o službě změny účtu:

- a) úlohy převádějícího a přijímajícího poskytovatele platebních služeb v každé fázi procesu změny účtu, jak jsou uvedeny v článku 10;
- b) časový rámec pro dokončení jednotlivých fází;
- c) případné poplatky účtované za změnu účtu;
- d) veškeré informace, o jejichž poskytnutí bude spotřebitel požádán; a
- e) postupy alternativního řešení sporů uvedené v článku 24.

Členské státy mohou požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb poskytovali i jiné informace, včetně případných informací nezbytných k určení systému pojištění vkladů v Unii, jehož je poskytovatel platebních služeb členem.

2. Informace uvedené v odstavci 1 musí být bezplatně k dispozici na papíře nebo na jiném trvalém nosiči ve všech prostorách poskytovatele platebních služeb přístupných spotřebitelům a kdykoli dostupné v elektronické podobě na jeho internetových stránkách a musí být na žádost poskytnuty spotřebitelům.

KAPITOLA IV

PŘÍSTUP K PLATEBNÍM ÚČTŮM

Článek 15

Zákaz diskriminace

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, nebyli úvěrovými institucemi diskriminováni z důvodu státní příslušnosti nebo místa pobytu ani z jakéhokoli jiného důvodu uvedeného v článku 21 Listiny, když žádají o platební účet v Unii nebo k němu přistupují. Podmínky přístupu k platebnímu účtu se základními prvky nesmějí být v žádném ohledu diskriminační.

Článek 16

Právo na přístup k platebnímu účtu se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby platební účty se základními prvky nabízely spotřebitelům všechny úvěrové instituce nebo takový počet úvěrových institucí, který je dostatečný, aby byl zajištěn přístup k nim pro všechny spotřebitele na jejich území a zabránilo se narušení hospodářské soutěže. Členské státy zajistí, aby platební účty se základními prvky nenabízely pouze ty úvěrové instituce, které platební účty poskytují s výhradně internetovým bankovníctvím.

2. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří oprávněně pobývají v Unii, včetně spotřebitelů bez trvalého bydliště a žadatelů o azyl a spotřebitelů, jimž nebylo uděleno povolení k pobytu, avšak které nelze z právních či věcných důvodů vyhostit, měli právo otevřít si a používat platební účet se základními prvky u úvěrových institucí, které se nacházejí na jejich území. Toto právo se uplatní bez ohledu na místo pobytu spotřebitele.

Za podmínky, že plně dodrží základní svobody zaručené Smlouvami, mohou členské státy od spotřebitelů, kteří si chtějí na jejich území otevřít platební účet se základními prvky, požadovat, aby prokázali, že na jeho otevření mají skutečný zájem.

Členské státy zajistí, aby výkon tohoto práva nebyl pro spotřebitele příliš obtížný a nadměrně je nezatěžoval.

3. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce, které nabízejí platební účty se základními prvky, bez zbytečného odkladu a nejpozději deset pracovních dnů po obdržení úplné žádosti buď platební účet se základními prvky otevřely, nebo žádost spotřebitele o platební účet se základními prvky zamítly.

4. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce zamítly žádost o platební účet se základními prvky, pokud by otevření takového účtu vedlo k porušení ustanovení směrnice 2005/60/ES týkajících se předcházení praní peněz a boje proti financování terorismu.

5. Členské státy mohou povolit úvěrovým institucím, které nabízejí platební účty se základními prvky, aby zamítly žádost o takový účet, pokud spotřebitel již má u některé úvěrové instituce, jež se nachází na jejich území, platební účet, jenž mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1, ledaže spotřebitel prohlásí, že byl vyrozuměn o chystaném zrušení svého platebního účtu.

V takových případech může úvěrová instituce před otevřením platebního účtu se základními prvky ověřit, zda spotřebitel má či nemá platební účet u některé úvěrové instituce nacházející se ve stejném členském státě, jenž mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1. Úvěrové instituce se pro tento účel mohou spokojit s čestným prohlášením s podpisem spotřebitele.

6. Členské státy mohou stanovit omezený počet konkrétních dalších případů, v nichž může být úvěrová instituce povinna nebo oprávněna zamítnout žádost o platební účet se základními prvky. Tyto případy vycházejí z vnitrostátních právních předpisů platných na území daných členských států a jejich cílem je buď usnadnit spotřebitelům bezplatný přístup k platebnímu účtu se základními prvky na základě mechanismu podle článku 25, nebo zabránit tomu, aby spotřebitelé svého práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky zneužívali.

7. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavcích 4, 5 a 6 úvěrová instituce po přijetí rozhodnutí okamžitě písemně a bezplatně informovala spotřebitele o zamítnutí a jeho konkrétních důvodech, není-li toto informování v rozporu s cíli bezpečnosti státu, veřejného pořádku nebo směrnice 2005/60/ES. V případě zamítnutí sdělí úvěrová instituce spotřebiteli informace o postupu podávání stížností proti zamítnutí a o jeho právu obrátit se na příslušný orgán a na určený subjekt pro alternativní řešení sporů a poskytne příslušné kontaktní údaje.

8. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 4 přijala úvěrová instituce vhodná opatření podle kapitoly III směrnice 2005/60/ES.

9. Členské státy zajistí, aby přístup k platebnímu účtu se základními prvky nebyl podmiňován zakoupením doplňkových služeb nebo podílů v dané úvěrové instituci, pokud se druhá z uvedených podmínek nevztahuje na všechny klienty dané úvěrové instituce.

10. Má se za to, že členské státy splňují povinnosti stanovené v kapitole IV, pokud stávající závazný rámec dostatečně jasně a přesně zajišťuje její plné uplatňování, tak aby dotčené osoby mohly v plném rozsahu vykonávat svá práva a domáhat se jich u vnitrostátních soudů.

Článek 17

Vlastnosti platebního účtu se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby platební účet se základními prvky zahrnoval tyto služby:
 - a) služby umožňující veškeré operace, které jsou vyžadovány pro otevření, vedení a zrušení platebního účtu;
 - b) služby umožňující ukládání peněžních prostředků na platební účet;
 - c) služby umožňující v Unii výběry hotovosti z platebního účtu u přepážky nebo pomocí bankomatu, který je možno využívat i mimo otevírací dobu úvěrové instituce;
 - d) provádění těchto platebních transakcí v Unii:
 - i) inkasa;
 - ii) platební transakce uskutečňované platební kartou, včetně on-line plateb;
 - iii) úhrady, včetně trvalých příkazů, zadané na terminálech – jsou-li k dispozici –, u přepážek a v systému internetového bankovníctví příslušné úvěrové instituce.

Úvěrové instituce by měly nabízet služby uvedené v prvním pododstavci písm. a) až d) v rozsahu, v jakém tyto služby již nabízejí spotřebitelům, kteří mají platební účet jiný než platební účet se základními prvky.

2. Členské státy mohou úvěrovým institucím usazeným na jejich území uložit povinnost poskytovat u platebního účtu se základními prvky doplňkové služby považované na základě zvyklostí na vnitrostátní úrovni za zásadní pro spotřebitele.

3. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce usazené na jejich území nabízely platební účet se základními prvky alespoň v národní měně dotčeného členského státu.

4. Členské státy zajistí, aby platební účet se základními prvky umožňoval spotřebitelům provést neomezený počet operací, pokud jde o služby uvedené v odstavci 1.

5. Pokud jde o služby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) a písm. d) bodě ii) tohoto článku, s výjimkou transakcí uskutečňovaných kreditní kartou, zajistí členské státy, aby úvěrové instituce neúčtovaly žádné poplatky přesahující případné přiměřené poplatky uvedené v článku 18, bez ohledu na počet operací, které byly na platebním účtu provedeny.

6. Pokud jde o služby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. d) bodě i), ii) - pouze ve vztahu k transakcím uskutečňovaným kreditní kartou - a iii) tohoto článku, mohou členské státy stanovit minimální počet operací, nad nějž mohou úvěrové instituce teprve účtovat případné přiměřené poplatky uvedené v článku 18. Členské státy zajistí, aby tento minimální počet operací stačil k pokrytí osobních potřeb spotřebitele s ohledem na stávající chování spotřebitelů a obchodní zvyklosti. Poplatky účtované za operace nad minimální počet operací nesmějí být vyšší než poplatky placené podle obvyklé cenové politiky úvěrové instituce.

7. Členské státy zajistí, aby spotřebitel mohl platební transakce ze svého platebního účtu se základními prvky spravovat a zahajovat v prostorách úvěrové instituce nebo prostřednictvím internetového bankovníctví, je-li k dispozici.

8. Aniž jsou dotčeny požadavky stanovené směrnicí 2008/48/ES, mohou členské státy úvěrovým institucím umožnit, aby na žádost spotřebitele poskytovaly u platebního účtu se základními prvky možnost přečerpání. Členské státy mohou u každé takové možnosti přečerpání vymezit maximální výši a maximální dobu trvání. Přístup k platebnímu účtu se základními prvky a jeho používání nesmí být žádným způsobem omezeno nebo podmíněno koupí těchto úvěrových služeb.

Článek 18

Související poplatky

1. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce nabízely služby uvedené v článku 17 bezplatně nebo za přiměřené poplatky.

2. Členské státy zajistí, aby poplatky účtované spotřebiteli v případě nedodržení závazků spotřebitele stanovených v rámcové smlouvě byly přiměřené.

3. Členské státy zajistí, aby byly přiměřené poplatky uvedené v odstavcích 1 a 2 stanoveny alespoň s ohledem na tato kritéria:

a) vnitrostátní úroveň příjmů;

b) průměrná výše poplatků účtovaných úvěrovými institucemi v dotčeném členském státě za služby poskytované k platebním účtům.

4. Aniž je dotčeno právo uvedené v čl. 16 odst. 2 a povinnost uvedená v odstavci 1 tohoto článku, mohou členské státy od úvěrových institucí požadovat, aby zavedly různé systémy pro stanovování cen v závislosti na úrovni bankovního začlenění spotřebitele, což umožní zejména výhodnější podmínky pro zranitelné spotřebitele bez bankovního účtu. V takových případech členské státy zajistí, aby spotřebitelům byla poskytnuta doporučení i náležitě informace o dostupných možnostech.

Článek 19

Rámcové smlouvy a ukončení smlouvy

1. Rámcové smlouvy umožňující přístup k platebnímu účtu se základními prvky se řídí směrnicí 2007/64/ES, nestanoví-li odstavce 2 a 4 tohoto článku jinak.

2. Úvěrová instituce smí rámcovou smlouvu jednostranně ukončit, pouze pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) spotřebitel platební účet záměrně využil k nezákonným účelům;

b) na platebním účtu nedošlo k žádným transakcím po více než 24 po sobě následujících měsících;

c) spotřebitel poskytl nepravdivé informace, aby získal právo na přístup k platebnímu účtu se základními prvky v případě, kdy by ho pravdivé informace ke vzniku tohoto práva neopravňovaly;

d) spotřebitel již nemá oprávněný pobyt v Unii;

e) spotřebitel si následně v členském státě, kde již má platební účet se základními prvky, otevřel druhý platební účet, který mu umožňuje využívat služeb uvedených v čl. 17 odst. 1.

3. Členské státy mohou stanovit omezený počet konkrétních dalších případů, v nichž může být rámcová smlouva o platebním účtu se základními prvky jednostranně ukončena úvěrovou institucí. Tyto případy musí vycházet z vnitrostátních právních předpisů platných na území daných členských států a jejich cílem musí být zabránit tomu, aby spotřebitelé zneužívali svého práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky.

4. Členské státy zajistí, aby úvěrová instituce, která ukončí smlouvu o platebním účtu se základními prvky na základě jednoho nebo více důvodů uvedených v odst. 2 písm. b), d) a e) a v odstavci 3, písemně a bezplatně informovala spotřebitele o důvodech ukončení nejméně dva měsíce přede dnem, kdy ukončení nabude účinku, ledaže by to bylo v rozporu s cíli bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku. Pokud úvěrová instituce ukončí smlouvu v souladu s odst. 2 písm. a) nebo c), je toto ukončení okamžitě účinné.

5. V oznámení o ukončení smlouvy musí být spotřebiteli sděleny informace o případném postupu podávání stížností proti ukončení smlouvy a o jeho právu obrátit se na příslušný orgán a na určený subjekt pro alternativní řešení sporů a poskytnuty příslušné kontaktní údaje.

Článek 20

Obecné informace o platebních účtech se základními prvky

1. Členské státy zajistí, aby byla přijata vhodná opatření ke zvýšení informovanosti veřejnosti o dostupnosti platebních účtů se základními prvky, jejich všeobecných cenových podmínkách, postupech, které je třeba dodržet pro uplatnění práva na přístup k platebnímu účtu se základními prvky, a metodách, jak získat přístup k postupům alternativního řešení sporů. Členské státy zajistí, aby byla opatření v oblasti komunikace dostatečná a dobře zacílena, zejména na zranitelné a mobilní spotřebitele a na spotřebitele bez bankovního účtu.

2. Členské státy zajistí, aby úvěrové instituce spotřebitelům bezplatně poskytly přístupné informace a asistenci, pokud jde o konkrétní vlastnosti platebních účtů se základními prvky v nabídce, poplatky, které s nimi souvisejí, a podmínky využívání. Členské státy také zajistí, aby bylo v poskytnutých informacích jasně uvedeno, že zakoupení doplňkových služeb není pro přístup k platebnímu účtu se základními prvky povinné.

KAPITOLA V

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A ALTERNATIVNÍ ŘEŠENÍ SPORŮ

Článek 21

Příslušné orgány

1. Členské státy určí vnitrostátní příslušné orgány oprávněné k tomu, aby zajistily a vynucovaly dodržování této směrnice, a zajistí, aby tyto orgány měly vyšetřovací a donucovací pravomoci i přiměřené zdroje, které jsou nezbytné k účinnému a účelnému plnění jejich úkolů.

Příslušnými orgány jsou buď veřejné orgány nebo subjekty uznané vnitrostátním právem, nebo veřejné orgány, kterým vnitrostátní právo tuto pravomoc výslovně svěřuje. Nesmějí jimi být poskytovatelé platebních služeb s výjimkou národních centrálních bank.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány a všechny osoby, které pro ně pracují nebo pracovaly, jakož i auditoři a znalci pověřeni příslušnými orgány byli vázáni služebním či profesním tajemstvím. Žádné důvěrné informace, které získají při výkonu svých služebních povinností, nesmějí sdělit jiné osobě nebo orgánu jinak než v souhrnné nebo obecné podobě, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem nebo touto směrnicí. To však nebrání příslušným orgánům ve výměně nebo předávání důvěrných informací v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

3. Členské státy zajistí, aby orgány příslušnými pro zajištění a vynucování dodržování této směrnice byly jedny nebo obojí z následujících:

- a) příslušné orgány ve smyslu čl. 4 bodu 2 nařízení (EU) č. 1093/2010;
- b) orgány jiné než příslušné orgány uvedené v písmeni a), jestliže vnitrostátní právní či správní předpisy vyžadují, aby tyto orgány spolupracovaly s příslušnými orgány uvedenými v písmeni a), kdykoli je to nutné k plnění jejich úkolů podle této směrnice, a to i za účelem spolupráce s EBA vyžadované touto směrnicí.

4. Členské státy oznámí Komisi a orgánu EBA příslušné orgány a jakékoli změny v tomto ohledu. První oznámení se uskuteční co nejdříve a nejpozději 18. září 2016.

5. Svou pravomoc příslušné orgány vykonávají v souladu s vnitrostátním právem buď

- a) přímo z vlastní pravomoci nebo pod soudním dohledem, nebo
- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně, kde je to vhodné, v řízení o opravném prostředku, není-li návrhu na přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.

6. Existuje-li na jejich území více než jeden příslušný orgán, zajistí členské státy jasné vymezení povinností těchto orgánů a úzkou spolupráci mezi nimi, aby tyto orgány mohly své příslušné povinnosti efektivně vykonávat.

7. Komise nejméně jednou ročně zveřejní seznam příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie* a na své internetové stránce jej průběžně aktualizuje.

Článek 22

Povinnost spolupráce

1. Příslušné orgány různých členských států vzájemně spolupracují, kdykoli je to nezbytné pro účely plnění jejich úkolů podle této směrnice, přičemž využívají své pravomoci stanovené v této směrnici nebo ve vnitrostátním právu.

Příslušné orgány poskytují pomoc příslušným orgánům ostatních členských států. Zejména si vyměňují informace a spolupracují při vyšetřování nebo činnostech dohledu.

K usnadnění a urychlení spolupráce, a zejména výměny informací, určí každý členský stát jediný příslušný orgán jako kontaktní místo pro účely této směrnice. Členský stát sdělí Komisi a ostatním členským státům názvy orgánů, které určí k přijímání žádostí o výměnu informací nebo o spolupráci podle tohoto odstavce.

2. Členské státy přijmou potřebná správní a organizační opatření, aby usnadnily pomoc stanovenou v odstavci 1.

3. Příslušné orgány členských států, které byly v souladu s odstavcem 1 určeny jako kontaktní místa pro účely této směrnice, si bez zbytečného odkladu vzájemně poskytnou informace vyžadované pro účely plnění úkolů příslušných orgánů a stanovené v předpisech přijatých na základě této směrnice.

Příslušné orgány, které si podle této směrnice vyměňují informace s jinými příslušnými orgány, mohou v okamžiku sdělení informací uvést, že tyto informace nesmějí být bez jejich výslovného souhlasu dále sděleny; v tom případě lze výměnu těchto informací provádět výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas.

Příslušný orgán určený jako kontaktní místo může obdržené informace předávat ostatním příslušným orgánům, avšak jiným orgánům nebo fyzickým či právnickým osobám předá tyto informace pouze s výslovným souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a výhradně pro účely, pro které tyto orgány daly souhlas, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, kdy ihned uvede kontaktní místo, které informace poskytlo.

4. Příslušný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o spolupráci při provádění vyšetřování nebo dohledu nebo o výměnu informací podle odstavce 3 pouze v případech, kdy:

- a) by takové vyšetřování, kontrola na místě, dohled nebo výměna informací mohly nepříznivě ovlivnit svrchovanost, bezpečnost nebo veřejný pořádek dožádaného členského státu;
- b) před orgány dožádaného členského státu již bylo zahájeno soudní řízení ve vztahu ke stejným osobám a stejným činům;
- c) v dožádaném členském státě již bylo ve vztahu ke stejným osobám a za stejné činy vydáno pravomocné rozhodnutí.

V případě takového odmítnutí o něm příslušný orgán vyrozumí dožadující orgán a poskytne co nejpodrobnější informace.

Článek 23

Urovnávání sporů mezi příslušnými orgány různých členských států

Pokud byla žádost o spolupráci, zejména o výměnu informací, zamítnuta nebo jí nebylo vyhověno v přiměřené lhůtě, mohou se příslušné orgány obrátit na orgán EBA a požádat jej o pomoc v souladu s článkem 19 nařízení (EU) č. 1093/2010. V takových případech může EBA postupovat v souladu s pravomocemi, které mu byly uvedeným článkem svěřeny, a dotčené příslušné orgány jsou vázány jakýmkoli jeho závazným rozhodnutím přijatým v souladu s uvedeným článkem bez ohledu na to, zda jsou členy EBA či nikoli.

Článek 24

Alternativní řešení sporů

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé měli přístup k účinným a účelným postupům alternativního řešení sporů týkajících se práv a povinností stanovených touto směrnicí. Uvedené postupy alternativního řešení sporů a subjekty, které je nabízejí, musí splňovat požadavky na kvalitu stanovené ve směrnici 2013/11/EU.

Článek 25

Mechanismus v případě odmítnutí platebního účtu, za nějž je účtován poplatek

Aniž je dotčen článek 16, mohou členské státy zřídit zvláštní mechanismus k zajištění toho, aby spotřebitelé, kteří na jejich území nemají platební účet a byl jim odmítnut přístup k platebnímu účtu, za nějž si úvěrová instituce účtuje poplatek, měli bezplatný a účinný přístup k platebnímu účtu se základními prvky.

KAPITOLA VI

SANKCE

Článek 26

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušování vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy stanoví, aby příslušný orgán mohl zveřejnit jakoukoli správní sankci, která bude uložena za nedodržení předpisů přijatých k provedení této směrnice, ledaže by toto zveřejnění vážně ohrozilo finanční trhy nebo způsobilo neúměrnou škodu dotčeným stranám.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 27

Hodnocení

1. Členské státy poskytnou Komisi poprvé do 18. září 2018 a poté každé dva roky informace o:
 - a) dodržování článků 4, 5 a 6 poskytovateli platebních služeb;
 - b) dodržování požadavků na zajištění existence srovnávacích internetových stránek podle článku 7 členskými státy;
 - c) počtu platebních účtů, u nichž byla provedena změna, a podílu žádostí o změnu platebního účtu, které byly zamítnuty;
 - d) počtu úvěrových institucí nabízejících platební účet se základními prvky, počtu takových účtů, které byly otevřeny, a podílu žádostí o platební účty se základními prvky, které byly zamítnuty.
2. Komise vypracuje poprvé do 18. září 2018 a poté každé dva roky zprávu na základě informací obdržených od členských států.

Článek 28

Přezkum

1. Komise předloží do 18. září 2019 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice doprovázenou, pokud to bude vhodné, legislativním návrhem.

Zpráva obsahuje:

- a) seznam veškerých řízení o nesplnění povinnosti zahájených Komisí ve vztahu k této směrnici;
- b) vyhodnocení průměrné výše poplatků v členských státech u platebních účtů spadajících do oblasti působnosti této směrnice;
- c) posouzení proveditelnosti vytvoření rámce pro zajištění automatického přesměrování plateb z jednoho platebního účtu na jiný uvnitř členského státu spojeného s automatickými oznámeními pro příjemce nebo plátce, když jsou jejich převody přesměrovány;
- d) posouzení proveditelnosti rozšíření služby změny účtu vymezené v článku 10 na případy, kdy se přijímající a převádějící poskytovatelé platebních služeb nacházejí v různých členských státech, a proveditelnosti přeshraničního otevírání účtů podle článku 11;
- e) vyhodnocení počtu majitelů účtů, kteří podle informací poskytnutých členskými státy v souladu s článkem 27 provedli změnu platebních účtů od provedení této směrnice;
- f) posouzení nákladů a přínosů spojených se zavedením celounijní přenositelnosti čísel platebních účtů;
- g) vyhodnocení počtu úvěrových institucí nabízejících platební účty se základními prvky;
- h) vyhodnocení počtu a – v případě zpřístupnění anonymizovaných informací – charakteristik spotřebitelů, kteří si od provedení této směrnice otevřeli platební účty se základními prvky;
- i) vyhodnocení průměrných ročních poplatků vybíraných za platební účty se základními prvky na úrovni členských států;
- j) vyhodnocení účinnosti stávajících opatření a potřeby dalších opatření pro posílení finančního začlenění a pro pomoc zranitelným členům společnosti v souvislosti s předlužením;
- k) příklady osvědčených postupů v členských státech pro snížení vyloučení spotřebitelů z přístupu k platebním službám.

2. Zpráva posoudí, rovněž na základě informací obdržných od členských států podle článku 27, zda se má pozměnit a aktualizovat seznam služeb, které jsou součástí platebního účtu se základními prvky, s ohledem na vývoj prostředků pro placení a technologií.

3. Zpráva rovněž posoudí, zda jsou třeba další opatření nad rámec opatření přijatých podle článků 7 a 8 pro srovnávací internetové stránky a účty nabízené v balíčcích, a zejména zda je třeba akreditovat srovnávací internetové stránky.

Článek 29

Provedení

1. Členské státy do 18. září 2016 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

2. Členské státy předpisy uvedené v odstavci 1 použijí ode dne 18. září 2016.

Odchylně od prvního pododstavce:

- a) se článek 3 použije ode dne 17. září 2014;
 - b) členské státy začnou používat předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 4 odst. 1 až 5, čl. 5 odst. 1, 2 a 3, čl. 6 odst. 1 a 2 a článkem 7 do devíti měsíců od vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost;
 - c) členské státy, které již na vnitrostátní úrovni mají dokument, který je rovnocenný sdělení informací o poplatcích, se mohou rozhodnout pro začlenění společného formátu a jeho společného symbolu do osmnácti měsíců po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost;
 - d) členské státy, které již na vnitrostátní úrovni mají dokument, který je rovnocenný výpisu poplatků, se mohou rozhodnout pro začlenění společného formátu a jeho společného symbolu do osmnácti měsíců po vstupu aktu v přenesené pravomoci uvedeného v čl. 3 odst. 4 v platnost.
3. Předpisy přijaté členskými státy podle odstavce 1 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
4. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 23. července 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
S. GOZI